

De hervorming van de politiediensten introduceerde een innoverend cultureel kader: de gemeenschapsgerichte politie of community policing. Gemeenschapsgerichte politie is de invulling van de filosofie waaraan de geïntegreerde politie haar legitimiteit en haar houding onttrekt.

Het concept bestaat uit vijf pijlers:

- **De externe oriëntering**: de politie staat niet tegenover de samenleving, maar er middenin. Ze is in de maatschappij geïntegreerd. Door die inbedding is ze zich snel en volledig bewust van wat leeft en speelt qua veiligheid en leefbaarheid in de samenleving.
- **Probleemoplossend werken**: deze pijler verwijst naar de duiding van de mogelijke oorzaken van criminaliteit. De politie treedt niet enkel repressief op, maar probeert de veroorzakende factoren te identificeren en daarop tijdig in te werken.
- **Partnerschap**: dit verwijst naar het bewustzijn van de politie dat zij niet alleen verantwoordelijk is, en ook niet wil zijn voor de zorg voor veiligheid en leefbaarheid. De veiligheidszorg is een ketenbenadering waarin diverse partners de schakels vormen in een globale en geïntegreerde benadering.
- **Afleggen van verantwoording**: dit vereist het opzetten van mechanismen waardoor de politie verantwoording kan afleggen over de antwoorden die ze formuleerde op de vragen en noden van de gemeenschappen die ze dienst.
- **Bekwame betrokkenheid**: dit betekent dat er zowel voor de politiemensen als voor de diverse bevolkingsgroepen mogelijkheden moeten worden gecreëerd om gezamenlijk problemen van veiligheid en leefbaarheid aan te pakken en deinsten te verlenen.

Zowel de federale als de lokale politie voeren hun opdrachten uit in de geest van gemeenschapsgerichte politiezorg.